

som saadan. Der er derfor kun Tale om at bevare en lille Smule af den, hvad der fuldstændig vilde forandre dens Karakter. Men det, som har kunstnerisk Værdi, er de korintiske Søjler og Gulvet og saa Stuksalen, men det bevare vi jo. Det er netop ikke Udvalgsflertallets Hensigt at tilintetgøre disse kunstnerisk værdifulde Ting. Det er netop udtalt i Betænkningen, at man har til Hensigt at bevare dem, og der er nævnt to Udveje, enten ved at faa dem anvendte i Christiansborg Slot eller ved at føre dem andetsteds hen og gøre dem nyttebringende der. Det er jo Meningen med dem, og det er udtalt i selve Betænkningen. Derfor tror jeg, at det ærede Mindretal gør Flertallet nogen Uret, naar det udtrykker sig saa skarpt, som det gør, idet det siger, at man ligefrem har haft til Hensigt — det er Meningen af det — at tilintetgøre det, som har historisk og kunstnerisk Værdi. Af disse Grunde vil jeg tilraade mine Meningsfæller og andre ærede Medlemmer at stemme for det af Flertallet foreslaaede Ændringsforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Svend Høgsbro*): Jeg skal under de foreliggende Omstændigheder indskrænke mig til det mindst mulige og kan saa meget bedre gøre det, som jeg ved Sagens første Behandling havde Lejlighed til udførligt at omtale Sagen i sin Almindelighed og dernæst ogsaa, fordi jeg nu kan henvise til de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ordførers (S. Sørensen) og den sidste ærede Talers (Emil Petersen) Side. Jeg skal da i det væsentlige nøjes med at betegne min Stilling til de enkelte Ændringsforslag. Jeg takker selvfølgelig det ærede Flertal for dets Indstilling, som jeg fuldstændig kan slutte mig til og acceptere. Jeg deler nemlig ganske den Glæde, som gentagne Gange og fra flere Sider indenfor Mindretallet er udtrykt over, at man fra alle Sider her i Tinget har forladt Regeringens oprindelige Forslag. Det vil maaske synes underligt for udenforstaaende, men selvfølgelig ikke for de Herrer, der have fulgt mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling. Thi det, der skilte Flertallets Forslag fra mit oprindelige Forslag, er jo kun dette, at den af mig

foreslaaede Gennemskæring af den gamle Biblioteksbygning er opgiven, og at Rigsarkivet nu installeres i hele den gamle Bygning. Jeg udtalte allerede ved første Behandling — jeg henviser f. Eks. til Sp. 2157 —, at naar jeg, støttet til Kommissionen, havde foreslaaet, at der skete en Gennembrydning af den gamle Bygning, var det af Hensyn til de Ønsker, jeg antog næredes her i Rigsdagen, men at jeg i og for sig ikke var i Tvivl om — hvad ogsaa baade Kommissionen og Rigsarkivaren mente —, at man fandt en bedre Løsning af selve Rigsarkivspørgsmaalet ved at undlade denne Gennembrydning og indrette Rigsarkivet i den gamle Biblioteksbygning i hele dens Længde. For saa vidt deler jeg altsaa ganske den Glæde, som de ærede Mindretal have fundet en synlig Tilfredsstillelse i at udtrykke ved forskellige Lejligheder baade skriftlig og mundtlig. Jeg tror, at den Løsning, som det ærede Flertal her foreslaar, i alle Maader vil være tilfredsstillende. At den vil være det praktiske fra Rigsarkivets Standpunkt, har jeg betonet. At den vil være det fra Rigsdagens Standpunkt, derfor borger, at det er Rigsdagen selv — eller dog foreløbig Folketingets Udvalgsflertal —, som foretrækker denne Ordning. At det ogsaa, kunstnerisk set, vil være tilfredsstillende, slutter jeg af, hvad der foreligger. Men det er for øvrigt ikke for mig det bestemte; det maa og skal komme i anden Række. De praktiske og de økonomiske Hensyn maa komme foran. At man i Modsætning til mit oprindelige Forslag nu undtager den Harsdorffske Tilbygning fra Forslaget — det ligger jo i Flertallets Forslag —, kan jeg gaa med til, thi der ved er ikke udelukket, at man, hvis Rigsarkivet maatte føle Trang dertil, senere kan inddrage den Bygning i Rigsarkivet; i Øjeblikket haves der unægtelig ikke Brug derfor.

At Flertallet, som det synes af Forslag Nr. 11, begrundet paa denne Forandring i Planen, kan nedsætte den Bevilling, her er Tale om, med omtrent 100,000 Kr., er et yderligere Argument for at slutte sig til dets Forslag; thi det økonomiske Hensyn har jeg jo altid tillagt ikke ringe Betydning. Dets Forslag-Nr. 13 er kun af redaktionel Natur. Hermed har jeg da